

Vergaderjaar 2019–2020

29 362

Modernisering van de overheid

G **VERSLAG VAN EEN NADER SCHRIFTELIJK OVERLEG** Vastgesteld 24 augustus 2020

De vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis van de Koning¹ heeft kennisgenomen van de brief van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 6 maart 2020 inzake het interbestuurlijk programma (IBP).² Op 14 februari jl. verscheen in opdracht van het Programmateam IBP een onderzoek naar de ervaringen met twee jaar IBP.³ Onder andere naar aanleiding van dit onderzoek hebben de leden van de **PVV**-fractie op 30 april 2020 een aantal vragen gesteld aan de Minister.

De Minister heeft op 17 augustus 2020 gereageerd.

De commissie brengt bijgaand verslag uit van het gevoerde nader schriftelijk overleg.

De griffier van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat/Algemene Zaken en Huis van de Koning,
Bergman

¹ Samenstelling:

Kox (SP), Koffeman (PvdD), Ganzevoort (GL), De Boer (GL), Van Hattem (PVV), Pijlman (D66), Rombouts (CDA), Schalk (SGP), Koole (PvdA), Klip-Martin (VVD), Baay-Timmerman (50PLUS), Wever (VVD), Bezaan (VVD), Van der Burg (VVD), Crone (PvdA), Dessing (FVD), Dittrich (D66) (voorzitter), Doornhof (CDA), Frentrop (FVD), Gerbrandy (OSF), Van der Linden (FvD), Meijer (VVD), Nanninga (FVD), Nicolai (PvdD) (ondervoorzitter), Rietkerk (CDA), Rosenmüller (GL), Verkerk (CU), De Vries (Fractie-Otten).

² Kamerstukken I 2019/20, 29 362, F.

³ <https://www.overheidvannu.nl/documenten/publicaties/2020/02/14/onderzoek-naar-de-ervaringen-met-twee-jaar-ibp>.

BRIEF VAN DE VOORZITTER VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE ZAKEN EN DE HOGE COLLEGES VAN STAAT/ ALGEMENE ZAKEN EN HUIS VAN DE KONING

Aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Den Haag, 30 april 2020

De commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis van de Koning heeft kennisgenomen van de brief van 6 maart 2020 inzake het interbestuurlijk programma (IBP).⁴ Op 14 februari jl. verscheen in opdracht van het Programmeerteam IBP een onderzoek naar de ervaringen met twee jaar IBP.⁵ Naar aanleiding van dit onderzoek wensen de leden van de **PVV**-fractie enkele vragen te stellen. Ook hebben zij nog enkele vragen over de eerdere correspondentie met de Minister.

1

Het onderzoek stelt op p. 7:

«Met de start van het kabinet Rutte III is het aantal opgaven in het IBP flink toegenomen;

Eind 2017 verschoof het voornemen van BZK, VNG, IPO en UvW om met een beperkt aantal opgaven te starten naar het uitwerken van een programmatische aanpak inclusief een uitgewerkte programmastart, organisatie, planning en dwarsverbanden tussen opgaven. In de gesprekken met vertegenwoordigers van de koepels komt naar voren dat zij zich destijds overvallen voelden door de wens van ministeries om allerlei opgaven aan het IBP toe te voegen. Respondenten van deze ministeries erkennen dat destijds sprake was van een gretigheid om opgaven toe te voegen aan het IBP. Het opnemen van de opgaven in het IBP werd bijna een doel op zich: geen enkel ministerie wilde achterblijven in het genoemd krijgen van één of meerdere beleidsprioriteiten in het IBP.»

Kan de Minister aangeven hoe de constatering dat de medeoverheden «zich overvallen voelden» met de wens en «gretigheid» van de ministeries om «allerlei opgaven toe te voegen aan het IBP» en «van deze opgaven een doel op zich te maken» verhoudt zich tot de herhaaldelijk door het kabinet ingenomen stellingname «de maatschappelijke opgaven uit het IBP zijn tot stand gekomen in samenspraak met Rijk en medeoverheden»?⁶

2

Ook stelt het onderzoek (p. 8):

«Uit de gesprekken met respondenten van de koepels komt naar voren dat zij in die tijd een bepaalde haast van het Rijk hebben ervaren. Het nieuwe kabinet wilde snel aan de slag met alle opgaven en bijbehorende programma's waardoor het IBP snel van de grond moest komen. Dit had tot gevolg dat de koepels – vooral de VNG die bij alle opgaven betrokken is – nauwelijks in staat waren om voldoende schrijfcapaciteit te leveren en de achterbannen te betrekken bij de uitwerking. Vanuit de koepels komt het signaal dat zij hier na de totstandkoming van het IBP last van hebben gehad. Gemeenten, provincies en (in mindere mate) de waterschappen

⁴ Kamerstukken I 2019/20, 29 362, F.

⁵ <https://www.overheidvannu.nl/documenten/publicaties/2020/02/14/onderzoek-naar-de-ervaringen-met-twee-jaar-ibp>.

⁶ Kamerstukken I 2019/20, 29 362, D, p. 6.

zagen het IBP vooral als een «Haags feestje» waarbij zij niet betrokken waren.»

Kan de Minister aangeven of deze pressie vanuit de ministeries onder het kabinet-Rutte III om opgaven toe te voegen niet juist in strijd is met de bedoelingen van het IBP om overheden beter samen te laten werken en er ook geen sprake was van de eerder genoemde «samenpraak»?

3

Voorts stelt het onderzoek (p. 7):

«Vanaf het begin werden de financiële condities verschillend geïnterpreteerd en gecommuniceerd; Onderdeel van de afspraken rond het IBP was een verhoging van het accres dat via het gemeente- en provinciefonds bij gemeenten en provincies zou komen. Volgens respondenten van VNG en IPO is in het IBP afgesproken dat deze verhoging vrij besteedbaar zou zijn: gemeenteraden en provinciale staten besluiten waaraan deze middelen worden besteed. Betrokkenen van het Rijk hadden eind 2017 / begin 2018 een ander beeld van de accresverhoging. Bij de ministeries bestond het beeld dat het accres zou worden ingezet voor hun beleidsprioriteit en dat deze middelen toereikend waren om alle IBP-opgaven mee te financieren. Dit verklaart voor een belangrijk deel waarom ministeries hun beleidsprioriteiten in het IBP wilden krijgen: aan die kant bestond het beeld dat gemeenten en provincies de accresverhoging hieraan zouden besteden en dat er geen discussie over financiële middelen voor de opgaven zou zijn. Aan de kant van de ministeries ontstond er dan ook chagrijn toen bleek dat de koepels op afzonderlijke opgaven begonnen te onderhandelen over geld.»

Kan de Minister aangeven hoe deze constatering zich verhoudt tot de stelling van het kabinet in eerdere beantwoording van vragen van de leden van de PVV-fractie over het IBP, namelijk: «Het kabinet heeft geen aanvullende voorwaarden gesteld aan de middelen die via de algemene uitkering beschikbaar zijn gesteld aan gemeenten en provincies. Middelen uit de algemene uitkering in het gemeente- en provinciefonds zijn vrij besteedbaar». ⁷ Kan het kabinet duidelijk maken of dit van begin af aan het uitgangspunt is geweest en er inderdaad geen aanvullende voorwaarden voor IBP-opgaven zijn gesteld aan de accresverhoging en/of (indirect) via een andere financieringsconstructie? Indien dat laatste toch het geval is: op welke wijze, voor welke opgaven en onder welke voorwaarden?

Kan de Minister tevens aangeven hoe dit zich verhoudt tot het op p. 13 van het onderzoek genoemde aandachtspunt omtrent de financiële afhankelijkheidsrelatie tussen het Rijk en decentrale overheden:

«Gemeenten en provincies ontvangen het overgrote deel van hun financiële middelen via het gemeentefonds en respectievelijk provinciefonds. Er is dus sprake van een financiële afhankelijkheidsrelatie tussen het Rijk en deze decentrale overheden. Ook de omvang van financiële regelingen zoals de regio-enveloppen worden door het Rijk bepaald. Dit draagt volgens betrokkenen niet bij aan een gevoel van gelijkwaardig partnerschap.»

4

Het onderzoek geeft onder andere de volgende aanbeveling (p. 8–9):

«Betrek bij interbestuurlijke samenwerking ook de politiek van gemeenten, provincies en waterschappen. Ga met de gemeenteraden,

⁷ Kamerstukken I 2018/19, 29 362, C, p. 9.

provinciale staten en het algemeen bestuur van waterschappen in gesprek over de opgaven waarbij interbestuurlijk wordt samengewerkt en wat dit betekent voor de interbestuurlijke en financiële verhoudingen. Bij het huidige IBP was dat lastig in verband met de gemeenteraadsverkiezingen (maart 2018) en de provinciale staten- en waterschapsverkiezingen (maart 2019). Doordat landelijke, lokale, provinciale en regionale verkiezingen nooit op hetzelfde moment plaatsvinden, is het belangrijk om de politiek vooral mee te nemen in de uitgangspunten van interbestuurlijk samenwerken en wat dit betekent voor de rol, houding en positie van decentrale overheden. Deze discussie staat los van het moment van verkiezingen.»

Deze aanbeveling veronderstelt dat de decentrale politieke volksvertegenwoordigingen niet betrokken zijn geweest bij de kaders voor de opgaven van het IBP. In eerdere vragen hebben de leden van de PVV-fractie herhaaldelijk gevraagd naar de kaderstellende rol en betrokkenheid van decentrale volksvertegenwoordigingen bij de IBP-opgaven. Daarop kwamen slechts ontwijkende antwoorden van het kabinet zoals: «De programmastart IBP kan gezien worden als een zogenoemd «onderhandelaarsakkoord» en bevat afspraken of hoofdlijnen over negen maatschappelijke opgaven. Deze opgaven zijn door het kabinet en de vertegenwoordigers van de medeoverheden gedefinieerd en vervolgens aangeboden aan de (decentrale) volksvertegenwoordiging.»⁸

Kan de Minister gelet op de aanbeveling aangeven waarom de politieke decentrale volksvertegenwoordiging niet is betrokken bij de kaderstelling voor de opgaven van het IBP? Kan de Minister bevestigen dat dit vanwege de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 en de provinciale staten/waterschapsverkiezingen van 2019 bewust achterwege is gelaten? Is de Minister van mening dat op die manier de dualistische verhoudingen en de democratie volwaardig tot hun recht zijn gekomen?

Kan de Minister bovendien aangeven of en op welke wijze zij het advies op p. 25 van het rapport gaat opvolgen:

«Zorg voor politiek commitment voor interbestuurlijke samenwerking, naast de Tweede Kamer ook van gemeenteraden, provinciale staten en het algemeen bestuur van de waterschappen.»

5

Als aandachtspunt noemt het onderzoek verder (p. 13):

«Als sprake is van een crisis, blijkt het lastig om de principes van gelijkwaardigheid partnerschap overeind te houden. Een veelgehoord voorbeeld is de stikstofcrisis waarbij het Rijk aanvankelijk eigenstandig aan de slag zou zijn gegaan met het uitwerken van maatregelen en pas in een later stadium VNG, IPO en UvW hierbij betrok.»

Kan de Minister aangeven wat de rol en betrokkenheid is van het IBP bij de «stikstofcrisis» en welke concrete afspraken er in IBP-verband zijn gemaakt in het kader van de stikstofaanpak? In hoeverre zijn deze maatregelen op initiatief van het Rijk genomen en in hoeverre door de decentrale overheden en welke maatregelen betreft dit?

6

Op p. 14 van het onderzoek wordt als aandachtspunt genoemd:

«Over de voortgang en resultaten van de IBP-opgaven wordt verantwoording afgelegd in kamerbrieven. Bij de meeste gevallen nemen

⁸ Kamerstukken I 2018/19, 29 362, C, p. 7.

ambtenaren van de ministeries het initiatief tot het schrijven ervan. Soms wordt een concept brief afgestemd met de interbestuurlijke partners, maar dit is geen vanzelfsprekendheid. Dit betekent dat de beeldvorming over een IBP-opgave geregeld nog te eenzijdig wordt gevormd.»

Kan de Minister deze gang van zaken bevestigen? Kan de Minister aangeven of er stappen zijn ondernomen om wel consequent af te stemmen met de interbestuurlijke partners? Kan de Minister aangeven in hoeverre deze kamerbrieven sectoraal per beleidsdomein worden aangeboden of ook ten aanzien van het integrale programma? Kan de Minister bovendien aangeven hoe de verantwoording van de voortgang en resultaten van de IBP-opgaven plaatsvindt ten aanzien van de decentrale volksvertegenwoordigingen?

7

Een voetnoot (nummer 5) op p. 14 van het onderzoek stelt:

«Dit punt kwam ook aan de orde tijdens de Interbestuurlijke Regietafel (19 november 2019). Daar is afgesproken om een informele sessie te organiseren over het brede sociaal domein waar aandacht wordt besteed aan hoe de overheden zich tot elkaar verhouden binnen het huidige stelsel.»

In beantwoording op verschillende eerdere vragen van de leden van de PVV-fractie gaf de Minister steeds aan dat verslagen van de Interbestuurlijke Regietafels «geen relevante informatie zouden zijn voor de Kamer» en als documenten die «zien op intern beraad» geen onderdeel worden gemaakt van het debat met de Kamer.⁹ Kan de Minister aangeven waarom nu in dit onderzoek wél expliciet kan worden verwezen naar de verslagen van de Interbestuurlijke Regietafels? Kan de Minister aangeven of deze verslagen ook aan de onderzoekers zijn verstrekt en onder welke voorwaarden? Konden zij vrijuit citeren uit deze verslagen? Is de Minister bereid om de gespreksverslagen van deze regietafels alsnog aan het parlement te verstrekken, aangezien de democratische controlerende taak op gelijkwaardige voet moet kunnen worden uitgeoefend als die van een onderzoeker?

8

P. 15 van het onderzoek stelt:

«Naast de accresverhoging stelt het Rijk voor het realiseren van de IBP-opgaven andere middelen beschikbaar, onder andere via regio-enveloppen.»

Kan de Minister een volledig overzicht verstrekken van alle regio-enveloppen en de daaraan gekoppelde opgaven en voorwaarden? Kan de Minister tevens verduidelijken wat de formele samenhang is tussen de regio-enveloppen het IBP?

9

Daarnaast wordt bij dit punt aangegeven (p. 16):

«De regio-enveloppen zouden de indruk wekken dat de interbestuurlijke partners het geld voor een belangrijk deel vrij kunnen besteden. In de gesprekken wordt genoemd dat sprake is van een uitgebreid sturings- en verantwoordingsmechanisme waardoor de vraag ontstaat wat het verschil is met een subsidie.»

⁹ Kamerstukken I 2019/20, 29 362, F, p. 6.

Kan de Minister nader verklaren wat het verschil is tussen een regio-enveloppe en een subsidie?

10

Voorts stelt p. 16 van het onderzoek:

«SZW en VNG/gemeenten hebben in 2018 en 2019 vanuit de uitgangspunten van het IBP gewerkt aan de Veranderingopgave Inburgering. Dit resulteerde in de zomer 2019 tot een concept wetsontwerp. In die tijd ontstond ook discussie over de kosten van de nieuwe Wet inburgering voor gemeenten waarna in juli/augustus 2019 een onafhankelijk kostenonderzoek is uitgevoerd. Tot op de dag van vandaag bestaat er discussie tussen SZW en VNG/gemeenten over de interpretatie van de uitkomsten ervan.»

Kan de Minister nader toelichten op welke concrete uitkomsten van het kostenonderzoek bedoeld wordt en wat de standpunten hierin zijn van SZW en de gemeenten? Kan de Minister aangeven in hoeverre – gelet op deze discussie – de «Veranderingopgave Inburgering» één van de onderwerpen is die door «gretigheid» van het ministerie (zoals bedoeld in vraag 1) aan de doelstellingen van het IBP is toegevoegd?

11

Kan de Minister een reactie geven op het gehele onderzoeksrapport, met een waardering van de genoemde constatering, aanbevelingen, aandachtspunten en adviezen?

12

In de beantwoording van de eerder gestelde vragen over het IBP stelt de Minister ten aanzien van de huisvesting van «vergunninghouders en kansrijke asielzoekers»:

«Met plaatsing in de regionale opvanglocaties, in de buurt van de gemeente, is beoogd dat deze groepen zich zo snel en zo goed mogelijk kunnen voorbereiden op participatie en integratie in de Nederlandse samenleving. Hiermee kunnen gemeenten effectiever invulling geven aan hun regierol.»¹⁰

Kan de Minister aangeven of deze systematiek van plaatsing in een «regionale opvanglocatie, in de buurt van de gemeente» betekent dat van een asielzoeker/vergunninghouder vóór deze plaatsing al (definitief) bekend is in welke gemeente huisvesting zal plaatsvinden? Kan de Minister tevens aangeven welke consequenties dit heeft voor de systematiek van de taakstelling van huisvesting vergunninghouders voor gemeenten?

13

Verder stelt de Minister in de beantwoording hierover:

«Het is niet op voorhand te zeggen of het meer locaties betreft dan de huidige portefeuille, aangezien de regionale verdeling nog samen met gemeenten moet worden bepaald.»

Kan de Minister aangeven wat hiervan de huidige stand van zaken is, wat de beoogde verdeling per regio is en op welke wijze in dit proces de (lokale) volksvertegenwoordiging en burgers worden betrokken?

¹⁰ Kamerstukken I 2019/20, 29 362, F, p. 6.

14

Kan de Minister aangeven in hoeverre in beeld is wat de gevolgen zijn van de coronacrisis voor het IBP en in hoeverre er ruimte is voor overheden om de plannen voor de uitvoering van IBP-opgaven vanwege de coronacrisis bij te stellen of om van de IBP-doelstellingen/opgaven af te zien?

De commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis van de Koning ziet met belangstelling uit naar uw reactie en ontvangt deze graag binnen **vier weken** na dagtekening van deze brief.

De voorzitter van de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis van de Koning,
B.O. Dittrich

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN
KONINKRIJKSRELATIES**

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 augustus 2020

In reactie op het schriftelijk verzoek van de Voorzitter van de commissie voor Binnenlandse Zaken en de Hoge Colleges van Staat / Algemene Zaken en Huis van de Koning doe ik u hierbij de antwoorden toekomen op de gestelde vragen over het interbestuurlijk programma (IBP) van de leden van de PVV-fractie van 30 april 2020.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K.H. Ollongren

Antwoord op de vragen van de leden van de PVV-fractie aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over het interbestuurlijk programma.

Vraag 1 t/m 11

De vragen 1 t/m 11 die de leden van de PVV-fractie hebben gesteld, hebben betrekking op uitspraken uit een intern onderzoek naar de ervaringen met twee jaar IBP. Vraag 7 gaat over de openbaarmaking van verslagen van regietafels.

Antwoord vraag 1 t/m 11

Dit onderzoek is, op verzoek van het interbestuurlijke programmateam IBP, uitgevoerd door het adviesbureau Andersson Elffers Felix. Om uitspraken te doen over de interbestuurlijke samenwerking heeft de onderzoeker individuele gesprekken gevoerd met vertegenwoordigers van gemeenten, provincies, waterschappen en het Rijk die betrokken zijn bij het IBP. Met deze betrokkenen is gesproken over de inhoud van het IBP, de uitgangspunten, de organisatie, resultaten en aandachtspunten voor de toekomst. De vragen die de leden van de PVV-fractie stellen hebben betrekking op individuele uitspraken uit het onderzoek. Het voert te ver om op al deze uitspraken in te gaan. Het onderzoek is bedoeld als interne gedachtegang voor ons als overheden gezamenlijk om een beeld te geven hoe het gaat met de interbestuurlijke samenwerking sinds de ondertekening van de programmastart IBP op 14 februari 2018. De resultaten van het onderzoek zijn breed gedeeld en gepubliceerd zodat mensen die in de dagelijkse praktijk te maken hebben met interbestuurlijk samenwerken hier kennis van kunnen nemen en van kunnen leren. De lessen en aanbevelingen uit het onderzoek betrek ik bij het vervolg van het IBP.

De leden van de PVV-fractie vragen daarnaast of de verslagen van de interbestuurlijke regietafels zijn gedeeld met de onderzoeker. De verwijzingen in het onderzoek naar de interbestuurlijke regietafels, zijn gedaan op basis van gesprekken met de betrokkenen. De verslagen, gericht op intern beraad tussen het kabinet en vertegenwoordigers van de koepels van decentrale overheden, zijn niet gedeeld met de onderzoeker.

Vraag 12

De leden van de PVV-fractie vragen of de systematiek van plaatsing in een regionale opvanglocatie, in de buurt van een gemeente, betekent dat van een asielzoeker/vergunninghouder voor deze plaatsing al bekend is in welke gemeente huisvesting zal plaatsvinden. Verder vragen de leden van de PVV-fractie welke consequenties deze systematiek heeft voor de taakstelling van huisvesting van vergunninghouders voor gemeenten.

Antwoord vraag 12

Het is inderdaad de bedoeling dat van de betreffende groepen voor plaatsing in de regionale opvanglocatie bekend is in welke gemeente zij na vergunningverlening worden gehuisvest. Voor vergunninghouders wordt hierin al voorzien in de bestaande taakstellingsystematiek. Voor evident kansrijke asielzoekers betekent dit dat zij moeten worden gematcht met een gemeente, voorafgaand aan de formele koppeling via de taakstellingsystematiek op het moment van vergunningverlening. Hiervoor wordt een werkwijze ontwikkeld.

Vraag 13

De leden van de PVV-fractie vragen naar de huidige stand van zaken van de regionale verdeling van vergunninghouders en op welke wijze in dit proces de lokale volksvertegenwoordiging en burgers worden betrokken.

Antwoord vraag 13

Aan de Landelijke Regietafel Migratie en Integratie is samen met vertegenwoordigers van gemeenten en provincies een beeld vastgesteld van de opvangcapaciteit die op de middellange termijn nodig is. Er is een inschatting gemaakt van de benodigde capaciteit op de verschillende typen locaties, verdeeld over de provincies. Voor de regionale opvanglocaties is het uitgangspunt dat deze worden verdeeld over provincies op basis van inwonertal, aangezien dit ook de basis is voor de verdeling van te huisvesten vergunninghouders. Voor andere locaties is het uitgangspunt dat deze worden verdeeld volgens de huidige spreiding. Provinciale regietafels kunnen in goed onderling overleg van de verdeling afwijken. Voor de verdere invulling binnen de provincies en de verdeling over de gemeenten worden de komende maanden regionale plannen opgesteld door de deelnemers aan de provinciale regietafels. Deze deelnemers zijn COA en gemeenten onder voorzitterschap van de commissaris van de Koning. Bij het openen, verlengen en beëindigen van individuele opvanglocaties zullen gemeenten de lokale volksvertegenwoordiging en burgers op dezelfde manier betrekken als thans het geval is.

Vraag 14

Als laatste vragen de leden van de PVV-fractie wat de gevolgen zijn van de coronacrisis voor het IBP en welke ruimte er is voor de decentrale overheden om de plannen voor de uitvoering van IBP-opgaven bij te stellen.

Antwoord vraag 14

De programmastart IBP bevat afspraken op hoofdlijnen over negen maatschappelijke opgaven. In de programmastart IBP hebben we als overheden gezamenlijk afgesproken over de uitkomsten van de gezamenlijke afspraken met regelmaat in gesprek te gaan. Gemeenten, provincies en waterschappen maken vervolgens zelf de keuze over de concrete invulling van de opgaven in de regio. Ik hecht aan een bestendige, gezamenlijke en slagvaardige overheid waarin medeoverheden hun reguliere taken waaronder vergunningverlening, en hun taken met betrekking tot onder andere participatie, zorg, vervoer, en lokale culturele voorzieningen kunnen uitvoeren. Zo heb ik mij onlangs, samen met mijn medefondsbeheerder, de Staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit en Belastingdienst, ingezet voor reële compensatie van de gevolgen van de coronamaatregelen voor medeoverheden¹¹.

¹¹ Kamerstukken II, 2019/20, 35 420, nr. 43.